

Arrest

nr. 127 911 van 6 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers B.B. en S.B., die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 maart 2010 en hebben zich een tweede keer vluchteling verklaard op 13 juni 2014.

Verzoekers' zoon T.B., die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk eveneens binnengekomen op 17 maart 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 17 juni 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 27 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van verzoekers B.B. en S.B. beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige

asielaanvraag, en in hoofde van verzoeker T.B. een beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Deze beslissingen werden op dezelfde aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luidend als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker B.B.

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Kosovo Polje (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met S.(...) B.(...) (O.V. 6.597.658). Op 17 maart 2010 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. In het kader van uw eerste asielaanvraag bracht u aan Kosovo verlaten te hebben door aanhoudende problemen met de etnische Albanezen. De oorzaak hiervan is het feit dat u tijdens de Kosovaarse oorlog (1998-1999) de Serviërs (verplicht) diende te helpen. Voor 2004 werd u door de Albanezen uitgescholden, na 2004 werd u regelmatig door hen geslagen. Tevergeefs legde u daarover meermaals klacht neer bij de politie. Verder bracht u aan dat in augustus 2008 uw zoon Hassan verdween. U hoorde sindsdien niets meer van hem. Tevens stelde u dat uw kinderen in Kosovo niet naar school konden gaan daar de school hen weigerde in te schrijven. Ten slotte verklaarde u dat u in Kosovo Polje niet naar de dokter durfde te gaan omdat de Serviërs u naar de Albanezen stuurden en omgekeerd. Op 26 oktober 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Door het Commissariaat-generaal werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de verdwijning van uw zoon Hassan, dat de waarachtigheid van uw problemen met de Albanezen en de in dat verband tevergeefs ingediende klachten bij de politie fundamenteel onder druk stond en dat uw verklaringen betreffende toegang tot medische zorgen en toegang tot scholing geenszins overeenstemden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Het Commissariaat-generaal voegde daar aan toe dat ingeval van problemen de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties weldegelijk aan alle Kosovaarse burgers, met inbegrip van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren), wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Op 22 februari 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door het Commissariaat-generaal d.d. 26 oktober 2010 genomen weigeringsbeslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoordeelde het door u voorgehouden asielrelaas als volstrekt ongeloofwaardig en stelde vast dat een beroep kan gedaan worden op de bescherming in het land van herkomst en de situatie van de Roma in Kosovo Polje gunstig is. Het door u bij de Raad van State ingesteld (cassatie)beroep werd op 18 april 2011 verworpen. U verbleef met uw gezin verder in België en diende op 13 juni 2014 voor de tweede keer een asielaanvraag in. U bracht aan opnieuw asiel aan te vragen omdat u zich in een illegale situatie bevindt en hulp van de Belgische staat hoopt te krijgen. U wees er voorts op dat de problemen ten aanzien van uw herkomstland dezelfde blijven, dat u alles reeds uitlegde tijdens uw eerste asielaanvraag en geen nieuwe informatie heeft. Voorts brengt u aan dat u ingeval van een terugkeer naar Kosovo vreest vermoord te worden omdat uw oom B.(...) 'Bejtus' B.(...), een neef van uw vader, lid is van een politieke partij in Kosovo. U vreest problemen met de Albanezen omdat Bejtus gezocht wordt door de Albanezen. Ten slotte brengt u aan hulp te willen krijgen zodat uw kinderen naar school kunnen gaan en u aan uw rug geopereerd kan worden (u heeft niet de nodige financiële middelen om dat zelf te betalen). Uw echtgenote voegt daar aan toe dat zij hoopt geregulariseerd te worden opdat zij identiteitskaarten voor jullie kinderen kan krijgen en dat zij hier naar school kunnen (blijven) gaan. Daarnaast bevestigt uw echtgenote de in het kader van jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 31 december 2009 en uw Kosovaarse geboorteakte, uitgereikt op 23 november 2009.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u en uw echtgenote in het kader van jullie huidige asielaanvraag de bij jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven, met name (veiligheids)problemen met de Albanezen en het gebrek aan rechten in Kosovo (scholing, werk, medische zorg,...), herhalen (DVZ 2e AA, vraag 15; DVZ Shava 2e AA, vraag 15-19). Ter zake dient beklemtoond te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door jullie in het kader van jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Tevens werd geoordeeld dat de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties ingeval van problemen afdoende hulp en/of bescherming bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnische origine. Het louter herhalen van uw eerdere asielmotieven is niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de in uw eerste asielaanvraag genomen weigeringsbeslissing.

Voorts, wat betreft uw eerste nieuwe element, met name dat u bij terugkeer naar Kosovo de Albanezen vreest omdat zij uw oom B.(...) B.(...) zoeken, moet vooreerst gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van voornoemd motief ernstig aantasten. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 16 juni 2014 aanvankelijk dat er sinds uw vorige asielaanvraag geen andere familieleden naar België of Europa zijn gekomen (DVZ 2e AA, vraag 12). Vastgesteld dient echter te worden dat in augustus 2010 uw broer A.(...) B.(...) (O.V. 6.676.646) met zijn gezin naar België kwam. U verklaarde in uw eerste asielaanvraag dat u uw broer een laatste keer zag tijdens de oorlog (CGVS 1e AA II, p. 6). Ook uw broer A.(...) verklaarde in zijn eerste asielaanvraag u sinds de oorlog niet meer gezien te hebben (CGVS A.(...) 1e AA, p. 4). Voorts verklaarden zowel u als A.(...) na de Kosovaarse oorlog tot aan jullie komst naar België in respectievelijk maart en augustus 2010 in Kosovo Polje te hebben gewoond (CGVS 1e AA I, p. 4-6; CGVS 1e AA A.(...), p. 2-3). Evenwel blijkt dat zowel jullie Kosovaarse geboortektes als jullie Kosovaarse identiteitskaarten op dezelfde data in Kosovo verkregen zijn (document 1-2). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw eerdere verklaring sinds de Kosovaarse oorlog geen contact meer gehad te hebben met uw broer A.(...), noch aan uw verklaring dat er geen andere familieleden naar België of Europa kwamen. Aangaande uw oom Bejtus verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 13 juni 2014, in tegenstelling tot uw eerdere verklaring tijdens datzelfde gehoor, dat Bejtus na u naar België kwam. De asielaanvraag van Bejtus dateert echter van december 2009. U verklaarde voorts dat u tijdens uw eerste asielaanvraag over Bejtus sprak. Echter, nergens in uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag vermeldde u Bejtus. Voorts is het bevreemdend dat u niet weet voor welke politieke partij Bejtus actief zou zijn geweest in Kosovo (DVZ 2e AA, vraag 12-21). Tevens opmerkelijk is dat uw echtgenote in het kader van haar huidige asielaanvraag ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen die jullie bij terugkeer naar Kosovo door Bejtus zouden kunnen hebben (DVZ Shava 2e AA, vraag 14-21). Ook uw zoon T.(...) B.(...) (O.V. 7.900.141) kon niet concreet aangeven waarom jullie door Bejtus de Albanezen vrezen ingeval van een terugkeer naar Kosovo (CGVS Tarzan, p. 5). Hoe dan ook, indien er alsnog enig geloof aan uw verklaringen ter zake kan worden gehecht, wat gelet op bovenstaande bevindingen uiterst twijfelachtig is, moet net als in uw eerste asielaanvraag opgemerkt worden dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht.

Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder, wat betreft jullie overige nieuw aangebrachte motieven - jullie dienden opnieuw een asielaanvraag in omdat jullie zich in de illegaliteit bevinden/bevonden, geregulariseerd willen worden, identiteitskaarten willen verkrijgen, jullie kinderen in België naar school willen laten gaan en u zich aan uw rug wil laten behandelen omdat u daarvoor geen eigen financiële middelen heeft -, moet opgemerkt worden dat voornoemde motieven geen uitstaans hebben met (het doel van) een asielaanvraag. Het louter willen verkrijgen van geldige verblijfsdocumenten/identiteitsdocumenten of het willen legaliseren van jullie verblijfssituatie door het instellen van een asielaanvraag is geenszins afdoende daar in een asielaanvraag wordt nagegaan/geoordeeld of er in hoofde van de asielaanvrager een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanwezig is ten aanzien van zijn land van nationaliteit, wat in casu geenszins het geval is. Het verkrijgen van een legaal verblijf/regularisatie/identiteitsdocumenten daarentegen is afhankelijk van het voldoen aan specifiek wettelijk bepaalde criteria die in specifiek wettelijk bepaalde situaties recht geven op een bepaalde verblijfstitel of identiteitstitel (DVZ 2e AA, vraag 15, 21; DVZ 2e AA Shava, vraag 15, 21). Uw gebrek aan financiële middelen om zich in België aan uw rug te laten behandelen en jullie verlangen dat jullie kinderen in België (verder) naar school kunnen (blijven) gaan, zijn louter socio-economische motieven die geen uitstaans hebben met uw land van herkomst Kosovo en die op zich als dusdanig evenmin enig verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten werden in uw eerste asielaanvraag reeds besproken.

Ook in het kader van de eerste asielaanvraag van uw zoon T.(...) B.(...) werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van zijn asielaanvraag genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht

wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster S.B.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Gorni Milanovac (Servië), maar sinds uw veertiende verblijvend in Kosovo. U bent in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met B.(...) B.(...) (O.V. 6.597.658). Sinds uw huwelijk verbleef u in Kosovo Polje (Kosovo). Op 17 maart 2010 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. In het kader van uw eerste asielaanvraag brachten u en uw echtgenoot aan Kosovo verlaten te hebben door aanhoudende problemen met de etnische Albanezen. De oorzaak hiervan is het feit dat uw echtgenoot tijdens de Kosovaarse oorlog (1998-1999) de Serviërs (verplicht) diende te helpen. U verklaarde dat jullie problemen met de Albanezen startten vier à vijf jaar voor jullie vertrek uit Kosovo in 2010. Uw echtgenoot werd regelmatig geslagen door de Albanezen. Ook u werd geslagen door de Albanezen. Voorts gooiden de Albanezen in de maanden voor jullie vertrek uit Kosovo stenen naar jullie woning en drongen ze jullie woning binnen. Tevergeefs legde jullie daarover meermaals klacht neer bij de politie. Verder bracht u aan dat in augustus 2008 uw zoon Hassan verdween. U hoorde sindsdien niets meer van hem. Uw echtgenoot stelde voorts dat de school jullie kinderen niet wilde inschrijven en dat er geen toegang was tot de medische dienstverlening voor jullie. Op 26 oktober 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Door het Commissariaat-generaal werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de verdwijning van uw zoon Hassan, dat de waarachtigheid van uw problemen met de Albanezen en de in dat verband tevergeefs ingediende klachten bij de politie fundamenteel onder druk stond en dat uw verklaringen betreffende toegang tot medische zorgen en toegang tot scholing geenszins overeenstemden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Het Commissariaat-generaal voegde daar aan toe dat ingeval van problemen de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties weldegelijk aan alle Kosovaarse burgers, met inbegrip van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren), wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Op 22 februari 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door het Commissariaat-generaal d.d. 26 oktober 2010 genomen weigeringsbeslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoordeelde het door u voorgehouden asielaanvraag als volstrekt ongeloofwaardig en stelde vast dat een beroep kan gedaan worden op de bescherming in het land van herkomst en de situatie van de Roma in Kosovo Polje gunstig is. Het door u bij de Raad van State ingesteld (cassatie)beroep werd op 18 april 2011 verworpen. U verbleef met uw gezin verder in België en diende op 13 juni 2014 voor de tweede keer een asielaanvraag in. U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag aan opnieuw asiel aan te vragen omdat u geregulariseerd wil worden, identiteitskaarten voor uw kinderen wil verkrijgen en opdat uw kinderen hun leven in België kunnen voortzetten. Voorts zijn uw asielmotieven aangebracht tijdens uw eerste asielaanvraag nog steeds van kracht. Bij terugkeer naar Kosovo vreest u dat uw kinderen niet naar school zullen kunnen gaan en dat zij daar niet zullen kunnen werken. Uw echtgenoot voegt daar aan toe dat hij ingeval van een terugkeer naar Kosovo vreest vermoord te zullen worden omdat zijn oom B.(...) 'B.(...)' B.(...), een neef van zijn vader, lid is van een politieke partij in Kosovo. Uw echtgenoot vreest problemen met de Albanezen omdat B.(...) gezocht wordt door de Albanezen. Ten slotte brengt uw echtgenoot aan hulp te willen krijgen zodat jullie kinderen naar school kunnen gaan en hij aan zijn rug geopereerd kan worden. U bent in het bezit van een kopie van uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 21 april 1998 te Gorni Milanovac.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, B.(...) B.(...) (O.V. 6.597.658), werden uiteengezet. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd een beslissing tot niet in overwegingname genomen, die luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u en uw echtgenote in het kader van jullie huidige asielaanvraag de bij jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven, met name (veiligheids)problemen met de Albanezen en het gebrek aan rechten in Kosovo (scholing, werk, medische zorg,...), herhalen (DVZ 2e AA, vraag 15; DVZ Shava 2e AA, vraag 15-19). Ter zake dient beklemtoond te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door jullie in het kader van jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Tevens werd geoordeeld dat de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties ingeval van problemen afdoende hulp en/of bescherming bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnische origine. Het louter herhalen van uw eerdere asielmotieven is niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de in uw eerste asielaanvraag genomen weigeringsbeslissing.

Voorts, wat betreft uw eerste nieuwe element, met name dat u bij terugkeer naar Kosovo de Albanezen vreest omdat zij uw oom B.(...) B.(...) zoeken, moet vooreerst gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van voornoemd motief ernstig aantasten. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 16 juni 2014 aanvankelijk dat er sinds uw vorige asielaanvraag geen andere familieleden naar België of Europa zijn gekomen (DVZ 2e AA, vraag 12). Vastgesteld dient echter te worden dat in augustus 2010 uw broer A.(...) B.(...) (O.V. 6.676.646) met zijn gezin naar België kwam. U verklaarde in uw eerste asielaanvraag dat u uw broer een laatste keer zag tijdens de oorlog (CGVS 1e AA II, p. 6). Ook uw broer A.(...) verklaarde in zijn eerste asielaanvraag u sinds de oorlog niet meer gezien te hebben (CGVS A.(...) 1e AA, p. 4). Voorts verklaarden zowel u als A.(...) na de Kosovaarse oorlog tot aan jullie komst naar België in respectievelijk maart en augustus 2010 in Kosovo Polje te hebben gewoond (CGVS 1e AA I, p. 4-6; CGVS 1e AA A.(...), p. 2-3). Evenwel blijkt dat zowel jullie Kosovaarse geboortektes als jullie Kosovaarse identiteitskaarten op dezelfde data in Kosovo verkregen zijn (document 1-2). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw eerdere verklaring sinds de Kosovaarse oorlog geen contact meer gehad te hebben met uw broer A.(...), noch aan uw verklaring dat er geen andere familieleden naar België of Europa kwamen. Aangaande uw oom Bejtus verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 13 juni 2014, in tegenstelling tot uw eerdere verklaring tijdens datzelfde gehoor, dat Bejtus na u naar België kwam. De asielaanvraag van Bejtus dateert echter van december 2009. U verklaarde voorts dat u tijdens uw eerste asielaanvraag over Bejtus sprak. Echter, nergens in uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag vermeldde u Bejtus. Voorts is het bevreemdend dat u niet weet voor welke politieke partij Bejtus actief zou zijn geweest in Kosovo (DVZ 2e AA, vraag 12-21). Tevens opmerkelijk is dat uw echtgenote in het kader van haar huidige asielaanvraag ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen die jullie bij terugkeer naar Kosovo door Bejtus zouden kunnen hebben (DVZ Shava 2e AA, vraag 14-21). Ook uw zoon T.(...) B.(...) (O.V. 7.900.141) kon niet concreet aangeven waarom jullie door Bejtus de Albanezen vrezen ingeval van een terugkeer naar Kosovo (CGVS T.(...), p. 5). Hoe dan ook, indien er alsnog enig geloof aan uw verklaringen ter zake kan worden gehecht, wat gelet op bovenstaande bevindingen uiterst twijfelachtig is, moet net als in uw eerste asielaanvraag opgemerkt worden dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in

Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder, wat betreft jullie overige nieuw aangebrachte motieven - jullie dienden opnieuw een asielaanvraag in omdat jullie zich in de illegaliteit bevinden/bevonden, geregulariseerd willen worden, identiteitskaarten willen verkrijgen, jullie kinderen in België naar school willen laten gaan en u zich aan uw rug wil laten behandelen omdat u daarvoor geen eigen financiële middelen heeft -, moet opgemerkt worden dat voornoemde motieven geen uitstaans hebben met (het doel van) een asielaanvraag. Het louter willen verkrijgen van geldige verblijfsdocumenten/identiteitsdocumenten of het willen legaliseren van jullie verblijfssituatie door het instellen van een asielaanvraag is geenszins afdoende daar in een asielaanvraag wordt nagegaan/geoordeeld of er in hoofde van de asielaanvrager een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanwezig is ten aanzien van zijn land van nationaliteit, wat in casu geenszins het geval is. Het verkrijgen van een legaal verblijf/regularisatie/identiteitsdocumenten daarentegen is afhankelijk van het voldoen aan specifiek wettelijk bepaalde criteria die in specifiek wettelijk bepaalde situaties recht geven op een bepaalde verblijfstitel of identiteitstitel (DVZ 2e AA, vraag 15, 21; DVZ 2e AA Shava, vraag 15, 21). Uw gebrek aan financiële middelen om zich in België aan uw rug te laten behandelen en jullie verlangen dat jullie kinderen in België (verder) naar school kunnen (blijven) gaan, zijn louter socio-economische motieven die geen uitstaans hebben met uw land van herkomst Kosovo en die op zich als dusdanig evenmin enig verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten werden in uw eerste asielaanvraag reeds besproken.

Ook in het kader van de eerste asielaanvraag van uw zoon Tarzan Berisha werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van zijn asielaanvraag genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging genomen.

Ook uw geboorteakte kan geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie daar zij enkel persoonsgegevens bevat, die op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van derde verzoeker T.B.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Pristina en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Sinds het einde van de Kosovaarse oorlog kenden u en uw familie veel problemen in Kosovo. Uw vader, B.(...) B.(...) (O.V. 6.597.658), werd telkens geslagen en geduwd door Albanezen wanneer hij ging werken. U, uw broers en uw zus zijn in Kosovo nooit naar school gegaan omdat jullie inschrijving geweigerd werd. Uw moeder, B.(...) S.(...) (O.V. 6.597.658) werd ook één keer geslagen. Uw broer Hassan is verdwenen toen hij vijftien jaar oud was. De politie noteerde telkens de klacht van uw ouders maar behandelde de zaak niet verder. In 2010 verliet u samen met uw ouders Kosovo. Uw ouders dienden een eerste asielaanvraag in op 17 maart 2010. Uw ouders haalden dezelfde redenen aan voor hun vertrek als wat u verklaarde op het Commissariaat-generaal. Op 26 oktober 2010 weigerde het Commissariaat-generaal de asielaanvraag van uw ouders. Door het Commissariaat-generaal werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde verdwijning van uw broer Hassan, dat de waarachtigheid van de door hen beweerde problemen met de Albanezen en de in dat verband tevergeefs ingediende klachten bij de politie fundamenteel onder druk stonden en dat uw verklaringen betreffende toegang tot medische zorgen en toegang tot scholing geenszins overeenstemden met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Het Commissariaat-generaal voegde daaraan toe dat ingeval van problemen de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties wel degelijk aan alle Kosovaarse burgers, met inbegrip van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren), wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Op 22 februari 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Het ingestelde cassatieberoep werd door de Raad van State verworpen op 18 juli 2011. U en uw ouders bleven nadien in België wonen. Op 13 juni 2014 dienden zij een tweede asielaanvraag in. Als nieuw element haalden zij aan dat ze vreesden vermoord te worden omdat een familielid, B.(...) B.(...), lid was van een politieke partij in Kosovo. Aangezien u ondertussen meerderjarig was geworden, diende u op dezelfde dag voor het eerst een eigen asielaanvraag in. U bent in het bezit van een kopie van uw Kosovaarse geboorteakte afgegeven op 13 januari 2010 en een kopie van uw Kosovaars nationaliteitsattest afgegeven op 26 februari 2010.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het

lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U hebt dit echter geenszins gedaan. Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader in het kader van zijn eerste en tweede asielaanvraag. In het kader van zijn eerste asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u sedert 2004 tot uw vertrek naar België in 2010 telkens u zich op straat in Kosovo Polje begaf, door groepen etnische Albanezen werd geslagen (gehoor CGVS pp. 11-12). Tevens zou uw zoon, H.(...), in augustus 2008 spoorloos zijn verdwenen (gehoor CGVS pp. 1-2). Er dient opgemerkt worden dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen die zich in Kosovo Polje voorgedaan zouden hebben, door tal van tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote, ernstig op de helling komt te staan. Zo verklaarde u dat u ongeveer een week voor uw vertrek naar België 's avonds werd aangevallen en bewusteloos geslagen door een zeven- tot achttal Albanezen. Uw echtgenote werd geduwd en werd met de handpalm geslagen. Zij was niet gewond. Na dit incident ging u klacht indienen bij de politie (gehoor CGVS pp. 15-16). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u een week voor jullie vertrek naar België, rond 14.00-15.00u in de namiddag bewusteloos werd geslagen door een zeven- tot tiental Albanezen. Ook zij werd hard geslagen. Zij kreeg zowel slagen met de handpalmen als met de vuisten. Zij was ernstig gewond. Zo zag haar volledige arm blauw, had ze verscheidene krabben gehad, was haar oog dik en was er een tand kapot. U diende geen klacht in bij de politie aangezien de politie toch niets deed (gehoor CGVS echtgenote pp. 13-14). Voorts verklaarde u dat u de laatste keer, op 13 maart 2010, werd geslagen toen u zich op een kruispunt begaf. De dag ervoor, op 12 maart 2010, zou u ook geslagen zijn geweest. U zou over het voorval van 12 maart verteld hebben aan uw echtgenote, maar het toch wat geminimaliseerd hebben opdat zij haar geen zorgen zou maken (gehoor CGVS p. 16). Uw echtgenote daarentegen kon zich niets herinneren van laatstgenoemd voorval (gehoor CGVS echtgenote p. 14). Ook over de verdwijning van uw zoon H.(...) legden u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u dat u de dag na de verdwijning van uw zoon in de namiddag naar de politie ging om klacht neer te leggen (gehoor CGVS p. 18). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u de dag zelf van de verdwijning van uw zoon naar de politie ging (gehoor CGVS echtgenote p. 16). Gezien de ernst van deze feiten is het niet aannemelijk dat jullie zich zouden vergissen over het ogenblik dat uw echtgenote de verdwijning van uw zoon bij de politie aangaf. Dat aan deze incidenten geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit het feit dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal, verzameld tijdens een missie naar Kosovo in september 2009, naar voren komt dat er noch in Kosovo Polje, noch in de regio Priština, waartoe ook Kosovo Polje behoort, sinds 2004 veiligheidsincidenten tegen de RAE-gemeenschap plaatsvonden. Tot op heden keerden ontheemden van Roma-origine zonder problemen terug naar de gemeente. De verantwoordelijke van de Kosovaarse mensenrechtenorganisatie KMDLNj verklaarde dat er binnen de gemeente Kosovo Polje geen problemen zijn voor de Roma-gemeenschap. Er zijn geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap en Roma beschikken over volledige bewegingsvrijheid. Roma kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Dat er aan uw problemen geen geloof gehecht kan worden, blijkt daarenboven ook uit het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs van uw beweerdde problemen in Kosovo kon neerleggen. Niettegenstaande u volgens uw verklaringen meer dan twintig keer bij de politie ging om klacht neer te leggen en u daarenboven verklaarde dat de politie telkens uw klacht noteerde (gehoor CGVS pp. 12-13), kon u geen enkel document in dit verband neerleggen. Ook het feit dat u niet kon zeggen bij welke politiedienst u meer dan twintig keer ging om klacht neer te leggen (gehoor CGVS p. 13), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen. Bovendien kan aangenomen worden dat een ernstig feit zoals de verdwijning van een minderjarige in mediaberichtgeving zou terug te vinden zijn. Dat ook de vertegenwoordigers van de minderheden uit Kosovo Polje waarmee een delegatie van Cedoca in september 2009 een persoonlijke ontmoeting had, met geen woord over deze onrustwekkende verdwijning repten, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van dit aspect van uw relaas.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele recente incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Bovendien vallen uw verklaringen als zouden uw kinderen niet naar school zijn kunnen gaan omdat de school weigerde hen in te schrijven (gehoor CGVS p. 4), evenmin te rijmen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, ondermeer armoede en een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. Ook in Kosovo Polje, waar u woont, is dit parallelle systeem geïmplementeerd. Zo hebben de Serviërs in de gemeente één kleuterschool en vijf lagere scholen die ook door Roma daadwerkelijk gebruikt worden. Bovendien is er een school waar Roma in het Romani les kunnen volgen. Er is eveneens een multi-etnische school die 's morgens gebruikt wordt door Serviërs en Roma en in de namiddag door Albaneestalige leerlingen. Voorts verklaarde u dat u in Kosovo Polje niet naar de dokter durfde te gaan omdat de Serviërs u naar de Albanezen stuurden en de Albanezen stuurden u dan weer naar de Serviërs. Bovendien wilden zij u enkel helpen als u geld gaf (gehoor CGVS pp. 20-21). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorg in de gemeente Kosovo Polje. Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse

grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet, d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het grootste probleem voor de RAE-gemeenschap blijft hun economische situatie. Er heerst een hoge werkloosheid en het merendeel van de RAE is afhankelijk van financiële hulp. Dit is echter geen exclusief probleem van de RAE, ook Albanezen en Serviërs lijden hieronder. Zoals supra uiteengezet onderneemt de Kosovaarse overheid evenwel middels een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap actief stappen om in de moeilijke socio-economische situatie van de RAE verbetering te brengen. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt tevens dat er RAE werkzaam zijn bij de gemeente in Kosovo Polje, o.a. op de dienst burgerlijke stand, het 'bureau van de gemeenschappen' en in het onderwijs. Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. U verklaarde dat u voor uw echtgenote en kinderen geen identiteitsdocumenten kon verkrijgen omdat de bevoegdediensten in Kosovo Polje weigerden voor hen identiteitsdocumenten af te leveren (gehoor CGVS p. 4, 7-8, 20). Aan deze verklaringen kan echter evenmin geloof worden gehecht. Vooreerst werd er een ernstige tegenstrijdigheid in dit verband opgemerkt tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaarde u dat u tot driemaal toe identiteitsdocumenten ging aanvragen voor uw echtgenote en kinderen. De derde keer nam men foto's van u en zei men u dat uw echtgenote diende terug te keren om foto's van haar te laten nemen. Dan pas zou een identiteitskaart voor uw echtgenote worden aangemaakt. Jullie zijn echter nooit naar de bevoegde instantie teruggeweest (gehoor CGVS p. 20). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat zij haar bij jullie aankomst enkele vragen stelden. Toen de bevoegde persoon vernam dat zij van Servië was, zei hij haar dat ze naar buiten diende te gaan, dat ze daar niet moest zijn (gehoor CGVS echtgenote p. 15). Na confrontatie met uw verklaringen herhaalde uw echtgenote haar eigen verklaringen. Zij voegde eraan toe dat er iemand die niet aan het loket zat, gezegd had dat u foto's moest brengen van uw echtgenote. Dan zou er misschien een identiteitskaart gemaakt worden (gehoor CGVS echtgenote p. 16). Deze verklaringen zijn opnieuw tegenstrijdig. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat in september 2006 het UNHCR startte met de implementatie van zijn actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo', wat ondermeer inhoudt dat RAE worden bijgestaan bij hun registratie in het bevolkingsregister en bij het verkrijgen van de nodige (identiteits)documenten. In uw gemeente, Kosovo Polje, werkt het UNHCR voor de implementatie van dit plan samen met de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo' (CRP/K), die een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu'. Deze NGO verleent ondermeer gratis juridisch advies en bijstand aan IDP's (intern ontheemden) en andere kwetsbare groepen zoals Roma. Aansluitend kan opnieuw verwezen worden naar RAE die o.a. op de dienst burgerlijke stand van de gemeente werkzaam zijn in Kosovo Polje. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. Uit niets

blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Kosovo geen identiteitsdocumenten voor uw echtgenote en kinderen zou kunnen verkrijgen. Gelet op voorgaande vaststelling, gekoppeld aan het feit dat het uitoefenen van fundamentele grondrechten voortvloeit uit het bezit van de nodige identiteitsdocumenten, is het weinig aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Kosovo het slachtoffer zou worden van een discriminatie die van die aard is dat zij aanleiding zou geven tot een situatie die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart, uw nationaliteitsattest, de nationaliteitsattesten van uw zonen, E.(...) en T.(...), uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw zonen, E.(...) en T.(...), en het attest van uw domicilie in Kosovo Polje bevestigen uw identiteit, afkomst en nationaliteit en die van uw twee zonen. Deze feiten worden op zich evenwel niet betwist.

De weigeringsbeslissing in het kader van de tweede asielaanvraag van uw vader luidt als volgt:

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u en uw echtgenote in het kader van jullie huidige asielaanvraag de bij jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven, met name (veiligheids)problemen met de Albanezen en het gebrek aan rechten in Kosovo (scholing, werk, medische zorg,...), herhalen (DVZ 2e AA, vraag 15; DVZ Shava 2e AA, vraag 15-19). Ter zake dient beklemtoond te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door jullie in het kader van jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Tevens werd geoordeeld dat de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties ingeval van problemen afdoende hulp en/of bescherming bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnische origine. Het louter herhalen van uw eerdere asielmotieven is niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de in uw eerste asielaanvraag genomen weigeringsbeslissing.

Voorts, wat betreft uw eerste nieuwe element, met name dat u bij terugkeer naar Kosovo de Albanezen vreest omdat zij uw oom B.(...) B.(...) zoeken, moet vooreerst gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van voornoemd motief ernstig aantasten. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 16 juni 2014 aanvankelijk dat er sinds uw vorige asielaanvraag geen andere familieleden naar België of Europa zijn gekomen (DVZ 2e AA, vraag 12). Vastgesteld dient echter te worden dat in augustus 2010 uw broer A.(...) B.(...) (O.V. 6.676.646) met zijn gezin naar België kwam. U verklaarde in uw eerste asielaanvraag dat u uw broer een laatste keer zag tijdens de oorlog (CGVS 1e AA II, p. 6). Ook uw broer A.(...) verklaarde in zijn eerste asielaanvraag u sinds de oorlog niet meer gezien te hebben (CGVS A.(...) 1e AA, p. 4). Voorts verklaarden zowel u als A.(...) na de Kosovaarse oorlog tot aan jullie komst naar België in respectievelijk maart en augustus 2010 in Kosovo Polje te hebben gewoond (CGVS 1e AA I, p. 4-6; CGVS 1e AA A.(...), p. 2-3). Evenwel blijkt dat zowel jullie Kosovaarse geboorteaktes als jullie Kosovaarse identiteitskaarten op dezelfde data in Kosovo verkregen zijn (document 1-2). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw eerdere verklaring sinds de Kosovaarse oorlog geen contact meer gehad te hebben met uw broer A.(...), noch aan uw verklaring dat er geen andere familieleden naar België of Europa kwamen. Aangaande uw oom Bejtus verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 13 juni 2014, in tegenstelling tot uw eerdere verklaring tijdens datzelfde gehoor, dat Bejtus na u naar België kwam. De asielaanvraag van Bejtus dateert echter van

december 2009. U verklaarde voorts dat u tijdens uw eerste asielaanvraag over Bejtus sprak. Echter, nergens in uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag vermeldde u Bejtus. Voorts is het bevreemdend dat u niet weet voor welke politieke partij Bejtus actief zou zijn geweest in Kosovo (DVZ 2e AA, vraag 12-21). Tevens opmerkelijk is dat uw echtgenote in het kader van haar huidige asielaanvraag ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen die jullie bij terugkeer naar Kosovo door Bejtus zouden kunnen hebben (DVZ Shava 2e AA, vraag 14-21). Ook uw zoon T.(...) B.(...) (O.V. 7.900.141) kon niet concreet aangeven waarom jullie door Bejtus de Albanezen vrezen ingeval van een terugkeer naar Kosovo (CGVS Tarzan, p. 5). Hoe dan ook, indien er alsnog enig geloof aan uw verklaringen ter zake kan worden gehecht, wat gelet op bovenstaande bevindingen uiterst twijfelachtig is, moet net als in uw eerste asielaanvraag opgemerkt worden dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder, wat betreft jullie overige nieuw aangebrachte motieven - jullie dienden opnieuw een asielaanvraag in omdat jullie zich in de illegaliteit bevinden/bevonden, geregulariseerd willen worden, identiteitskaarten willen verkrijgen, jullie kinderen in België naar school willen laten gaan en u zich aan uw rug wil laten behandelen omdat u daarvoor geen eigen financiële middelen heeft -, moet opgemerkt worden dat voornoemde motieven geen uitstaans hebben met (het doel van) een asielaanvraag. Het louter willen verkrijgen van geldige verblijfsdocumenten/identiteitsdocumenten of het willen legaliseren van jullie verblijfssituatie door het instellen van een asielaanvraag is geenszins afdoende daar in een asielaanvraag wordt nagegaan/geoordeeld of er in hoofde van de asielaanvrager een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanwezig is ten aanzien van zijn land van nationaliteit, wat in casu geenszins het geval is. Het verkrijgen van een legaal verblijf/regularisatie/identiteitsdocumenten daarentegen is afhankelijk van het voldoen aan specifiek wettelijk bepaalde criteria die in specifiek wettelijk bepaalde situaties recht geven op een bepaalde verblijfstitel of identiteitstitel (DVZ 2e AA, vraag 15, 21; DVZ 2e AA Shava, vraag 15, 21). Uw gebrek aan financiële middelen om zich in België aan uw rug te laten behandelen en jullie verlangen dat jullie kinderen in België (verder) naar school kunnen (blijven) gaan, zijn louter socio-economische motieven die geen uitstaans hebben met uw land van herkomst Kosovo en die op zich als dusdanig evenmin enig verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten werden in uw eerste asielaanvraag reeds besproken.

Ook in het kader van de eerste asielaanvraag van uw zoon T.(...) B.(...) werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van zijn asielaanvraag genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement.

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen. Uw geboorteakte en nationaliteitsattest tonen uw identiteit en nationaliteit aan, die hier op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan niet te betwisten dat het eenvoudige feit dat zij deel uitmaken van de Romabevolking in Kosovo hen niet toelaat om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, behalve indien zij het bewijs bijbrengen van een risico op een reële, actuele en persoonlijke vervolging. Zij verwijzen dienaangaande naar een arrest van de Raad van 4 april 2013 waaruit blijkt dat het wel degelijk aan de asielaanvragers is om het bewijs bij te brengen van een reële, actuele en persoonlijke vervolging wegens het feit dat zij tot de Romabevolking behoren. Verzoekers wijzen erop in dit verband documenten neer te leggen uitgaande van Human Rights Watch en van een Franse informatiesite Atlantico die, zo stellen ze, de discriminaties bewijzen waarvan de Romabevolking het voorwerp uitmaakt in de toegang tot de gezondheidszorgen, werk en opvoeding, maar eveneens van de vervolgingen waarvan zij het voorwerp uitmaken vanwege de Kosovaarse bevolking. Verzoekers menen in het kader van hun tweede asielaanvraag dus terecht het feit te (hebben) laten gelden dat zij de dood riskeerden in geval van terugkeer naar Kosovo als gevolg van vervolging door de Kosovaarse bevolking waarvan zij het voorwerp hebben uitgemaakt. Ze poneren dat er in hun hoofde dus wel degelijk een risico is op reële en actuele persoonlijke vervolgingen in geval van terugkeer naar Kosovo en menen dat de motivering van de bestreden beslissing dus moet worden vernietigd. Wat betreft het feit dat zij geen bescherming hebben gekregen vanwege hun nationale autoriteiten betwisten verzoekers de motivatie van het Commissariaat-generaal en herinneren zij eraan dat zij meermaals in hun respectievelijke verhoren hun wantrouwen in de Kosovaarse politie, die volgens hen niet in staat schijnt te zijn hen

bescherming te bieden, hebben bevestigd. Zij hebben trouwens, zo voegen ze eraan toe, tijdens hun verhoren eraan herinnerd en dit wordt naar hun mening niet betwist door de commissaris-generaal, dat zij meermaals beroep hebben gedaan op de bescherming van de Kosovaarse politie die nooit veel aandacht heeft gegeven voor het opvolgen van deze klacht. Daarenboven zijn zij van oordeel dat de elementen ingeroepen door het Commissariaat-generaal aangaande de toestand in Kosovo en de rol van de Kosovaarse politie en van de internationale politie niet voldoende expliciet zijn, en in geen geval toelaten om op een precieze manier te verzekeren dat zij inderdaad zouden kunnen genieten van de bescherming van de Kosovaarse politie of van de internationale politie. Verzoekers zijn van mening dat de motivering van de bestreden beslissing aangaande dit aspect op geen enkel precies document berust. Ze verwijzen dienaangaande naar arresten van de Raad van 15 juli 2010 en 11 oktober 2012. Uit deze elementen blijkt, aldus verzoekers, dat het Commissariaat-generaal de rol van de nationale en internationale autoriteiten tegenover de Romagemeenschap absoluut niet op een doeltreffende manier heeft onderzocht. Volgens verzoekers is er dus absoluut stof om de bestreden beslissingen te vernietigen aangezien zij niet alleen het bewijs bijbrengen van een reële, actuele persoonlijke vervolging, maar eveneens van de afwezigheid van bescherming door de nationale en internationale autoriteiten aanwezig in Kosovo wegens het feit dat zij behoren tot de Romabevolking. Tenslotte is het aan de Raad om vast te stellen dat de elementen ingeroepen door het Commissariaat-generaal over de toestand in Kosovo in niets de specifieke situatie van de Roma in Kosovo en de houding van de overheden hieromtrent betreffen, aldus verzoekers die besluiten dat bij gebrek aan een preciezer element niets in hoofde van de commissaris-generaal toelaat te zeggen dat de Romabevolking in Kosovo vanwege de Kosovaarse autoriteiten een doeltreffende bescherming kunnen krijgen.

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende, in de bijgevoegde inventaris als volgt aangeduide, stavingstukken gevoegd: *“documentant van Human Rights Watch voor de situatie van roma au Kosovo”* en *“documentent voor Kosovo van Atlantico.fr”*.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen, zowel die genomen ten aanzien van eerste verzoeker en tweede verzoekster als die genomen ten aanzien van derde verzoeker, op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (CG nrs. 1012962Z en 1012962BZ) en de beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst (CG nr. 1413423), op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Betreffende de beslissingen in hoofde van eerste verzoeker en tweede verzoekster tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag:

2.3.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat eerste verzoeker en tweede verzoekster hun tweede asielaanvraag (grotendeels) steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun eerste asielaanvraag hebben uiteengezet.

In 's Raads arresten nrs. 56 406 en 56 407 van 22 februari 2011 werd inzake eerste verzoekers en tweede verzoeksters eerste asielaanvraag onder andere (vast)gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielrelaas, een beroep kan worden gedaan op bescherming in het land van herkomst en de situatie van de Roma in Kosovo Polje gunstig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift de eerder in het kader van hun vorige, eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven opnieuw aanhalen en veelvuldig herhalen. Ook tijdens hun gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van onderhavige asielaanvraag herhaalden verzoekers meermaals en herhaaldelijk de eerder bij hun eerste asielaanvraag aangehaalde asielmotieven.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht het volgende overwogen: *“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u en uw echtgenote in het kader van jullie huidige asielaanvraag de bij jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven, met name (veiligheids)problemen met de Albanezen en het gebrek aan rechten in Kosovo (scholing, werk, medische zorg,...), herhalen (DVZ 2e AA, vraag 15; DVZ S.(...) 2e AA, vraag 15-19). Ter zake dient beklemtoond te worden dat zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door jullie in het kader van jullie eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Tevens werd geoordeeld dat de in Kosovo aanwezige (veiligheids)instanties ingeval van problemen afdoende hulp en/of bescherming bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnische origine. Het louter herhalen van uw eerdere asielmotieven is niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de in uw eerste asielaanvraag genomen weigeringsbeslissing.”*

De Raad wijst erop dat 's Raads arresten nrs. 56 406 en 56 407 van 22 februari 2011, waarin onder andere werd (vast)gesteld dat het door eerste verzoeker en tweede verzoekster in het kader van hun eerste asielaanvraag voorgehouden asielrelaas ongeloofwaardig is, zij een beroep kunnen doen op de bescherming in hun land van herkomst en de situatie van de Roma in Kosovo Polje gunstig is, gezag van gewijsde genieten. De Raad heeft aldus wat de beoordeling van die eerste aanvraag betreft zijn rechtsmacht uitgeput.

2.3.3. In de bestreden beslissing wordt verder terecht het volgende opgemerkt: “Voorts, wat betreft uw eerste nieuwe element, met name dat u bij terugkeer naar Kosovo de Albanezen vreest omdat zij uw oom B.(...) B.(...) zoeken, moet vooreerst gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van voornoemd motief ernstig aantasten. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 16 juni 2014 aanvankelijk dat er sinds uw vorige asielaanvraag geen andere familieleden naar België of Europa zijn gekomen (DVZ 2e AA, vraag 12). Vastgesteld dient echter te worden dat in augustus 2010 uw broer A.(...) B.(...) (O.V. 6.676.646) met zijn gezin naar België kwam. U verklaarde in uw eerste asielaanvraag dat u uw broer een laatste keer zag tijdens de oorlog (CGVS 1e AA II, p. 6). Ook uw broer A.(...) verklaarde in zijn eerste asielaanvraag u sinds de oorlog niet meer gezien te hebben (CGVS A.(...) 1e AA, p. 4). Voorts verklaarden zowel u als A.(...) na de Kosovaarse oorlog tot aan jullie komst naar België in respectievelijk maart en augustus 2010 in Kosovo Polje te hebben gewoond (CGVS 1^e AA I, p. 4-6; CGVS 1e AA A.(...), p. 2-3). Evenwel blijkt dat zowel jullie Kosovaarse geboorteaktes als jullie Kosovaarse identiteitskaarten op dezelfde data in Kosovo verkregen zijn (document 1-2). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw eerdere verklaring sinds de Kosovaarse oorlog geen contact meer gehad te hebben met uw broer A.(...), noch aan uw verklaring dat er geen andere familieleden naar België of Europa kwamen. Aangaande uw oom B.(...) verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 13 juni 2014, in tegenstelling tot uw eerdere verklaring tijdens datzelfde gehoor, dat B.(...) na u naar België kwam. De asielaanvraag van B.(...) dateert echter van december 2009. U verklaarde voorts dat u tijdens uw eerste asielaanvraag over B.(...) sprak. Echter, nergens in uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag vermeldde u B.(...). Voorts is het bevreemdend dat u niet weet voor welke politieke partij B.(...) actief zou zijn geweest in Kosovo (DVZ 2e AA, vraag 12-21). Tevens opmerkelijk is dat uw echtgenote in het kader van haar huidige asielaanvraag ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen die jullie bij terugkeer naar Kosovo door B.(...) zouden kunnen hebben (DVZ S.(...) 2e AA, vraag 14-21). Ook uw zoon T.(...) B.(...) (O.V. 7.900.141) kon niet concreet aangeven waarom jullie door B.(...) de Albanezen vrezen ingeval van een terugkeer naar Kosovo (CGVS Tarzan, p. 5). Hoe dan ook, indien er alsnog enig geloof aan uw verklaringen ter zake kan worden gehecht, wat gelet op bovenstaande bevindingen uiterst twijfelachtig is, moet net als in uw eerste asielaanvraag opgemerkt worden dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoekers brengen niets in tegen de pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissingen die, zo oordeelde de commissaris-generaal terecht, verzoekers' algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van hun bewering bij een terugkeer naar Kosovo de Albanezen te vrezen omdat deze verzoekers oom B.B. zouden zoeken, op ernstige wijze aantasten. Zij laten deze motieven geheel

ongemoeid en ondernemen niet de minste poging om deze te weerleggen of te ontcrachten, doch beperken zich dienaangaande louter tot de zeer algemene kritiek als zou de stelling van de commissaris-generaal dat zij in hun land van herkomst van de bescherming van de Kosovaarse of van de internationale politie kunnen genieten op geen enkel precies document berusten. Hun kritiek mist echter feitelijke grondslag nu in de bestreden beslissingen, met betrekking tot het feit dat volgens de commissaris-generaal de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, duidelijk wordt gewezen op de informatie waarover het Commissariaat-generaal in dit verband beschikt en die, zo wordt uitdrukkelijk in de beslissing vermeld, als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd. Verzoekers brengen geen informatie bij die vermag afbreuk te doen aan die betreffende informatie van het Commissariaat-generaal (Administratief dossier eerste verzoeker en tweede verzoekster, stuk 5, landeninformatie, Subject Related Briefing "Kosovo Beschermingsmogelijkheden" d.d. 5 juni 2012), op grond waarvan de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, of deze in een ander daglicht te stellen.

2.3.4. Waar verzoekers thans aanvoeren dat het Commissariaat-generaal de rol van de nationale en internationale autoriteiten tegenover de Romagemeenschap absoluut niet op een doeltreffende manier heeft onderzocht, mist hun kritiek, gelet op het voorgaande, feitelijke grondslag en gaan zij er bovendien volledig aan voorbij dat *in casu* de commissaris-generaal op grond van de hem door artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet verstrekte bevoegdheid louter heeft onderzocht en geoordeeld of verzoekers in het kader van hun huidige tweede asielaanvraag al dan niet nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, en vervolgens een oordeel heeft geveld of een terugkeerbesluit al dan niet leidt tot direct of indirect refoulement.

De commissaris-generaal heeft bij zijn beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door eerste verzoeker en tweede verzoekster worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat niet toe om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, hetgeen evenwel niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoeker in overweging te nemen indien er nieuw elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die *"de kans aanzienlijk groter maken"* dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen *"de kans aanzienlijk groter maken"*, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen.

2.3.5. In de bestreden beslissing wordt daarnaast gesteld dat *"wat betreft"* de *"overige nieuw aangebrachte motieven - jullie dienden opnieuw een asielaanvraag in omdat jullie zich in de illegaliteit bevinden/bevonden, geregulariseerd willen worden, identiteitskaarten willen verkrijgen, jullie kinderen in België naar school willen laten gaan en u zich aan uw rug wil laten behandelen omdat u daarvoor geen eigen financiële middelen heeft -, moet opgemerkt worden dat voornoemde motieven geen uitstaans hebben met (het doel van) een asielaanvraag. Het louter willen verkrijgen van geldige verblijfsdocumenten/identiteitsdocumenten of het willen legaliseren van jullie verblijfssituatie door het instellen van een asielaanvraag is geenszins afdoende daar in een asielaanvraag wordt nagegaan/geoordeeld of er in hoofde van de asielaanvrager een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aanwezig is ten aanzien van zijn land van nationaliteit, wat in casu geenszins het geval is. Het verkrijgen van een legaal verblijf/regularisatie/identiteitsdocumenten daarentegen is afhankelijk van het voldoen aan specifiek wettelijk bepaalde criteria die in specifiek wettelijk bepaalde situaties recht geven op een bepaalde verblijfstitel of identiteitstitel (DVZ 2e AA, vraag 15, 21; DVZ 2e AA S.(...), vraag 15, 21). Uw gebrek aan financiële middelen om zich in België aan uw rug te laten behandelen en jullie verlangen dat jullie kinderen in België (verder) naar school kunnen (blijven) gaan, zijn louter socio-economische motieven die geen uitstaans hebben met uw land van*

herkomst Kosovo en die op zich als dusdanig evenmin enig verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming."

Verzoekers brengen niets in tegen deze pertinente vaststellingen, doch laten deze motieven geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd gehandhaafd blijven.

2.3.6. Betreffende de door verzoekers als bijlage aan hun verzoekschrift gevoegde internetartikelen omtrent de situatie van (gerepatrieerde en teruggewezen) Roma en andere minderheidsgroepen in Kosovo, getiteld "Kosovo: Les Roms renvoyés vers ce pays par divers gouvernements européens sont confrontés à la détresse à leur retour" en "Dans quelles conditions les Roms vivent-ils au Kosovo?" van respectievelijk 28 oktober 2010 en 17 oktober 2013, dient erop te worden gewezen dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie van Roma in Kosovo niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, zoals verzoekers bovendien zelf aangeven en beamen in hun verzoekschrift, *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier echter, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas, in gebreke.

2.3.7. Betreffende verzoekers' verwijzing naar een aantal arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat dit individuele gevallen betreft en deze geen precedentwaarde hebben. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat eerste verzoeker en tweede verzoeksters geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.4. Betreffende de beslissing in hoofde van derde verzoeker tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst:

De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoeker is genomen op grond van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van derde verzoeker niet in overweging genomen omdat derde verzoeker, afkomstig uit Kosovo dat (in de lijst van veilige landen) als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, niet aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, nu hij zijn asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door zijn vader in wiens hoofde eerder in het kader van diens eerste asielaanvraag werd besloten tot weigering van de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus, en wiens tweede asielaanvraag op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet niet in overweging wordt genomen (*supra*).

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift geen grieven specifiek met betrekking tot de bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoeker aanvoeren. In hun beroepsschrift, waarin ze het meermaals over een tweede asielaanvraag en dus over eerste verzoeker en tweede verzoekster hebben, gaan ze niet in op de specifieke situatie van derde verzoeker, doch hun grieven hebben klaarblijkelijk -ze geven dit niet (duidelijk) aan en maken geen enkel onderscheid naar gelang de bestreden beslissingen- betrekking op hen allen. In zoverre verzoekers' grieven aldus eveneens als verweer gelden tegen de bestreden beslissing die het Commissariaat-generaal op grond van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet ten aanzien van derde verzoeker nam, wijst de Raad op hetgeen dienaangaande eerder betreffende deze grieven werd vastgesteld, onder de punten 2.1. t.e.m. 2.3.8.

De motieven van de bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoeker worden op generlei wijze ontkracht of weerlegd en blijven onverminderd overeind.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS